

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2016. június 9.
(csütörtök)

Szepesy László

HIT, REMÉNY, SZERETET 2.

Énekek: 197,1-3, 197,4-6

Alapige: 1Korinthus 13,13

„Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.”

Imádkozzunk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, mennyei Édesatyánk, mert Te méltó vagy erre, mert kegyelmes, könyörülő Atya vagy, aki mindenben gondoskodsz rólunk, aki a világ teremtése előtt már elrendelted a mi megváltásunkat, és ebben a jelenvaló életben megtapasztalhatjuk, hogy Szentlelked által nekünk is adod annak örömét. Köszönjük, hogy naponként érezhetjük ennek kegyelmét, erejét, hogy Szentlelked minden nap munkálkodik, és nem hagy el bennünket, mert Te hűséges Isten vagy, és nem tagadhatod meg magadat. Köszönjük, hogy a mai napon is így voltál velünk, hogy minden dolgunkban, minden helyzetünkben a Te tenyereden hordoztál bennünket, akármit is érzett a mi szívünk, vagy gondolt a mi elménk.

Hálát adunk azért, hogy mindennel jöhetünk Tehozzád: gyötrelmünkkel, gondjainkkal, örömeinkkel, hálaadásunkkal. Köszönjük, hogy így együtt lehetünk testvéri közösségben, énekekkel dicsérve és magasztalva Téged.

És köszönjük, Urunk, hogy várhatjuk a Te igédet, ami átformálja a mi szívünket Szentlelked által. Kérünk, hogy ezt tedd meg ma is. Könyörgünk, hadd ismerjünk meg jobban, hogy az Ige szerint hadd növekedhessünk Krisztus ismeretében, és mindannak megtudásában, hogy mit akarsz, mit cselekedjünk, mit higgyünk, és hogyan éljünk. Kérünk, hogy áldd meg kegyelmedből e ma esti alkalmunkat is, hadd lehessen a Te dicsőségedre!

Ámen.

Igehirdetés

Néhány héttel ezelőtt vasárnapi Istentiszteleten már volt röviden szó a hit, remény, szeretet hármasságáról, amelyet Isten ad gyermekeinek a Szent Lélek munkája révén. Mivel a Szentírás sok mindent jelent ki ezekkel kapcsolatban, ezért ma esti alkalmunkon is ennek a három isteni ajándéknak a kapcsolatáról lesz szó a felolvasott, jól ismert igevers alapján.

Mielőtt rátérnénk annak magyarázatára, hogy mit is ért az Ige az alatt, hogy a hit, remény, szeretet közül legnagyobb a szeretet, előbb röviden ki kell arra is térnünk, hogy mit nem jelent. Sokan ugyanis az Igétől elrugaszkodva, a teljes Szentírás összefüggését mellőzve, kiragadva értelmezik ezt a verset, és ez által félremagyarázzák. Mivel azonban nem az a célunk, hogy a tévtanításokat hirdessük, hanem hogy az ígét magyarázzuk, ezért csak röviden térnünk ki ezekre. Ezt követően, másodszor, megmagyarázzuk az igevers jelentését, majd végül, harmadszor, annak gyakorlati hasznát, ami miatt az apostol leírta ezt az igeverset. Most tehát röviden nézzünk meg két magyarázatot, amellyel az Ige alapján nem tudunk egyet érteni.

Először is azt a népszerű értelmezést kell megemlítenünk, amely csupán az igevers második felét ragadja ki – „*legnagyobb a szeretet*” – és nem törődik az első felével – „*megmarad a hit, remény, szeretet*”. Ez a magyarázat hangsúlyozza a szeretet fontosságát minden helyzetben, annak erejét, hiszen az a legnagyobb, és hogy szeretettel mindent legyőzhetünk. Szinte még azt is kimondja: nem számít, hogy mit hiszünk, mit gondolunk, csak szeressük egymást. Akik ezt a nézetet vallják, azok a szeretet elsőségét el túlozzák, felnagyítják, és mindenek fölé helyezik. Mivel a szeretet még a hitnél, és reménynél is fontosabbnak tartják, ezért gyakran hajlandóak mind a hitet, mind a reménységet mellőzni a szeretet kedvéért, nehogy hitünk, reménységünk a másik embertől elválasszon minket. Pont ezért ezt a nézetet előszeretettel hirdetik az Istenben nem hívó emberek, akiknek sem az Istentől nyert hit, sem pedig az ígéretekben nekünk adott reménység nem számít. Az így gondolkozók azonban az itt szereplő szeretetet is teljesen félreértik, mert azt az emberi szív produktumának, munkájának gondolják, hiszik. És pont ezért, hogy megmutathassák saját jóságukat, hogy mennyire tudnak szeretni, ezért hirdetik a szeretetet a legnagyobbak.

Ezt a nézetet nem nehéz megcáfolni, hiszen az Ige nem az emberi szeretetről, hanem a Szentháromság Istenbe vetett hitből, és az Ő ígéreteiben gyökerező reménységből fakadó Krisztusi szeretetről beszél itt. Arról a szeretetről, ami a Szent Lélek gyümölcse bennünk, és ami nem az emberi szív eredménye, hanem Isten ajándéka, amellyel viszont tudjuk szeretni Őt, és felebarátainkat. Nem mellőzhetjük az igevers első felét, amely a hitet, reményt, és szeretetet egymással összefüggésbe helyezve említi, és szoros összetartozásukról beszél.

Az igevers második félreértelmezése hasonló az elsőhöz, annak finomított változata, amely főként egyházi körökben népszerű. Ez a nézet már elfogadja a hit, remény és szeretet szoros összetartozását, szükségesnek tartja az Istenbe vetett hitet és reménységet, de a szeretet elsőbbségét úgy abszolutizálja, hogy minden tekintetben fontosabbnak és nagyobbknak tartja a hitnél és szeretetnél. Ebből kifolyólag a szeretet időnként felülírja a hitet, ami viszont szorosan az Igéhez kötődik, de a szeretet megtartása miatt néha mellőzzük a biblikus hitet, és helyette kitalálunk egy olyan hitet, amely el tudja fogadni az Igének ellentmondó nézeteket is. Ez a szeretet az, amely az ökumenikus mozgalomban burjánzik, amely fontosnak tartja a hitet, de annyira nem, hogy fel is vállalja azt, mert a szeretetet mindennél fontosabbnak tartja. Kiragadva a legnagyobb a szeretet kifejezést, Isten elsődleges ajándékának tekintik a szeretetet, amely még a hitet és a reményt is felülmúlja. A cselekedetek általi megigazulás mögött is ez a nézet áll, hiszem nem hit által igazulunk meg, kell az is, mondják az ezt vallók, de a bennünk lévő szeretet révén szerzünk érdemeket Istennél, és ezek üdvözítenek minket.

Bármennyire is kegyesnek tűnik ez a magyarázat, azonban el kell vetnünk a Szentírás alapján. Ugyanis az ige egyértelműen tanítja, hogy a hit bizonyos tekintetben felülmúlja a szeretetet. Pl.: hit által születünk újjá, hit által válunk Isten gyermekeivé, nyerjük el az örök életet, és Krisztus hit által lakik a szívünkben (Ef 3:17). Az 1Ján 5:4 szerint nem a szeretetünk, hanem a mi hitünk az, amely által legyőzzük a világot. És mindemellett, ahogyan a korábbi igehirdetésben már említettem, a szeretetünk az, amely a hitből fakad, és nem a hitünk a szeretetből. Ennélfogva, hogy a hit szüli a szeretetet, a hit nagyobb, mint a szeretet. Ezért nem tudjuk elfogadni a szeretet abszolutizálását, sem azt, hogy hitünket félredobjuk bizonyos fajta emberi szeretetért. Sem nem hisszük azt, hogy a mi cselekedeteink igazítanak meg minket, hanem ahogyan az ige mondja, kegyelemből van üdvösségünk, hit által, és ez nem tőlünk van, Isten ajándéka ez.

Ezek után magától adódik a kérdés, hogy akkor mégis mit jelent az, amit az apostol ír, hogy legnagyobb a szeretet? Most térjünk is rá az igevers magyarázatára. Valóban igaz Isten ígéje, hogy bizonyos dolgokban a hit, remény és szeretet közül a szeretet a legnagyobb. Nem minden tekintetben, de bizonyos nézőpontból igaz. Mik ezek? Segít ezt megértenünk, ha elolvassuk az előző igeverseket.

Először olvassuk el a 4-5. verset: *„a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát”*. Akár az egész fejezet első felét is olvashattam volna, de ez a 2 vers rávilágít arra, hogy a szeretet nagyobb, mint a hit és remény. Miért? Azért, mert abból, ha hiszünk, és reménykedünk, saját magunknak

van haszna. Hitünk által Isten személyesen minket, és nem másokat ment meg. Az én hitem által mások nem tartatnak meg, hanem mindenki a saját hite által. A reménnyel ugyanez a helyzet. A remény Isten ígéreteinek beteljesülését várja. Ha én így reménykedem, az engem erősít. A hitemből és reménységemből tehát személy szerint nekem származik hasznom.

A szeretet azonban kiterjeszti kincseit másokra. Mert a szeretet az az erő, amely minket összekapcsol másokkal, amely rávesz minket arra, hogy mások felé forduljunk. A Krisztusi szeretet motivál minket arra, hogy ne irigykedjünk másokra, hanem örüljünk mások jólétének, javainak. A Krisztusi szeretet változtatja meg tetteinket, hogy azokkal ne ártsunk, hanem másokat építsünk, gazdagítsunk. A Krisztusi szeretet szabadít ki minket önzőségünk börtönéből, és tanít meg arra, hogy mások hasznát, javát is keressük, azért munkálkodjunk. A kiválóságát tekintve tehát a hit, remény, szeretet közül a szeretet a legnagyobb, mert másokat is részesít javaiban.

A szeretet azonban más szempontból is nagyobb a hitnél, és reménységnél. A 8. és 10. versben azt olvassuk, hogy a szeretet soha el nem fogy, a rész szerint való dolgok pedig megszűnnek. Azaz, a megmaradás, fennmaradás szempontjából a szeretet nagyobb a hitnél és reménynél. Mert az ige azt tanítja nekünk, hogy az örökkévalóságban már nem lesz hit és remény. Halálunk után hitünk nem marad meg, mert a hit, a Zsidók 11:1 szerint a nem látott dolgokról való meggyőződés. Halálunk után azonban már szemtől szembe látni fogjuk a mi Urunkat. Ezen az alapon mondja az apostol a 2Kor 5:7-ben: *„hitben járunk, nem látásban”*. Ugyanitt mondja azt is, hogy hitre azért van szükségünk, mert távol vagyunk az Úrtól. Amikor azonban ez a távolság meg fog szűnni azzal, hogy Őhöz megyünk, vagy Ő jön el hozzánk, akkor már többé nem lesz szükség hitre, mert látni fogjuk Őt (1Ján 3:2). A hit tehát erre a földi életre adatik nekünk.

A reménységgel ugyanez a helyzet. A reménység hitünket táplálja ebben az életben. Mert ha egyszer elhittük Isten ígéreteit, akkor az marad csak hátra, hogy meg is maradjunk ebben a hitben türelmesen addig, amíg azok beteljesednek. A reménység tehát az ígérek beteljesedéséig adatik nekünk. Ha pedig Krisztus a feltámadás után beteljesíti minden ígéretet, amit nekünk adott, akkor már nincs többé szükségünk a reménységre. Ebben az értelemben írja az apostol a Róma 8:24-ben: *„Mert reménységben tartatunk meg; a reménység pedig, ha láttatik, nem reménység; mert a mit lát valaki, miért reményli is azt?”*. Így tehát a reménység is csak addig adatik nekünk, amíg Krisztus be nem teljesíti minden ígéretét, utána pedig már nem lesz többé rá szükségünk.

Látjuk tehát, hogy a hit és reménység erre a földi életre adatott nekünk, amíg tökéletlen állapotban vagyunk. Nem így van azonban a szeretettel.

Az 1Kor 13:8-ban olvastuk, hogy a szeretet soha el nem fogy. Ennek oka, hogy Isten maga a szeretet, és Ő az, aki örökké táplálni fogja szívünkben a Krisztusi szeretetet. A szeretetet tehát Isten nem csak erre a földi életre adta nekünk, hanem az örökkévalóságban is ez fogja áthatni szívünket az Ő kegyelméből. Már most megparancsolja nekünk azt, hogy szeressük egymást, mint magunkat, és Őt, egyedüli Megváltónkat. Már most parancsai által arra akar megtanítani minket, hogy mit jelent egyes helyzetekben szeretni, és formál minket, hogy akarjuk is ezt tenni. Mindez még inkább fontosabbá kell, hogy váljon számunkra annak tükrében, hogy amit most megtanulunk a szeretetről, az az örökkévalóságban kiteljesedve, tökéletesedve érvényes marad. Amíg a hit és remény tökéletlen állapotunkhoz, ehhez a földi életünkhöz tartozik, addig a szeretet meg fog maradni akkor is, amikor már Isten tökéletessé tesz minket.

Látjuk tehát, hogy a szeretet nagyobb a hitnél és reménynél, mivel a gyümölcse másokra is kiterjed, és mert örökké megmarad. Ezért ajánlja nekünk az apostol kiváltképpen is a korinthusiaknak, és nekünk is. Harmadszor erről kell szólnunk néhány szót, hogy miért is kell hangsúlyozni a szeretet fontosságát és nagyságát.

Először is azért fontos a szeretetet hangsúlyoznunk mind a gyülekezetünkben, mind személyes életünkben, mert a nélkül a hitünk és reményünk halott önmagában. Ha a hit és remény nem jut el odáig az életünkben, hogy szeretetben mutakozzon meg, és annak tetteiben válják mások számára is láthatóvá, akkor a hitünk gyenge, erőtlen és gyümölcstelen, nem életképes. Pál apostol a korinthusiak figyelmébe ajánlotta a hit útját a 12:31-ben, mint kiváltképpen való utat, amelyen járniuk kellett. A korinthusiak közötti viszályok, versengések, pártoskodások többsége a szeretetlenségre volt visszavezethető. A gyülekezet tagjai törekedtek arra, hogy nagy híveknek látszanak, meg akarták szerezni az akkoriban még meglévő különleges, látványos kegyelmi ajándékokat, mint a nyelveken szólás, vagy a gyógyítás, és versengtek ezekkel maguk között. Nem törődtek azzal, hogy mások hasznára van-e az, amit tesznek, hanem csak magukkal törődtek. Úgy, mint ma azok a keresztyének, akik a második nagy parancsolatból, hogy szeressed felebarátodat, mint magadat, azt hangsúlyozzák, hogy tehát magamat is szeretnem kell, és nem pedig azt, hogy hát magamat eléggé szeretem önző módon, inkább másokat kellene annyira szeretnem, mint magamat. Az ilyen embernek megelégednek a hittel és reménységgel, mert azok által úgymond bezsebelhetik Isten áldásait, és megnyugtathatják saját lelkiismeretüket, hogy megmenekültek az örök kárhozattól, de a szeretettel már nem törődnek.

Az igazi hit és remény azonban nem áll meg önmagában, hanem a szeretet gyümölcset termi. Ezzel az ige nem azt mondja, hogy erőltessd meg

magadat, önerőből szeress, hanem azt, hogy lásd meg: Krisztus nem csak hitre és reménységre szabadított meg téged, hanem önzőségéből, egyedüllétedből, kapzsiságodból, arra, hogy másokat szeress, mint Ő szeretett téged. Azért kell a szeretetet külön kihangsúlyozni, mert Krisztus erre szabadított meg minket.

És bár a szeretetet sok mindenért lehet hangsúlyozni, most másodszor már csak arra akarok röviden kitérni, hogy a szeretet a legkiválóbb mércéje minden tettünknek. Ha elolvassuk az 1Kor 13-at, akkor ezt fogjuk megérteni elsőként. Hiába minden hit, hiába minden tudás, felesleges minden áldozat, mert ha a szeretet nincs ezek mögött, akkor azok semmik, és semmi haszna abból az embernek. A szeretet minden tettünk mércéje. Ha a krisztusi szeretettől ösztönözve cselekszünk, tettünk megáll, de ha még életünket is adjuk oda másokért, de szeretet nincs bennünk, akkor elbukunk. A krisztusi szeretet ugyanis az, amely alapvető módon szabályozza tetteinket. Ha nem ezen az úton járunk, akkor eltévedtünk, legyen akár mekkora is a bibliaismeretünk, legyünk akármilyen serények is a szolgálatban, ha nincs mindezek mögött Isten szeretete, akkor hiába végezzük azokat. Isten adta nekünk ezt az utat, és megparancsolta, hogy azon is járjunk, és hogy újból és újból vizsgáljuk felül tetteink motivációit, hogy a hitből és reménységből fakadó szeretet vezetett-e minket?

Az Ige azért írtatott meg, hogy megváltoztassa a korinthusi hívők életét, egymáshoz való viszonyát, a gyülekezeti életet. Ma sincs ez másként, ma is ezért szól hozzánk ez az Ige. Kegyelmes Urunk adja nekünk az Ő szeretetét és kegyelmét, hogy megszabadulva az önmagunk körül való forgásból, a hittel és reménységgel együtt a szeretet gyümölcsét is hadd teremjük az Ő dicsőségére.

Imádkozzunk!

Köszönjük Neked, Úr Jézus Krisztus a golgotai keresztet, feltámadásodat, hogy önmagadat, életedet adtad azért, hogy mi új életben járjunk, hogy a szívünk megújuljon: a régi összetörjön, és az új Neked éljen. Köszönjük, hogy Igéd által újból és újból terelgetsz bennünket, napról napra táplálsz, figyelmeztetsz, intesz, de utat is mutatsz, és erőt is adsz az azon való járáshoz.

Szeretnénk először bűnbánatot tartva bocsánatot kérni Tőled, és megbánni mindazt a szeretetlenséget, ami a szívünkben munkálkodik, amely megelégszik azzal, hogy mi magunk nyerjünk a gyülekezet közösségében áldásokat, erőt, és minden más egyebet, és kevésbé törődünk azzal, hogyha testvérünk szomjúhozik, vagy éppen vigasztalásra, támogatásra, szeretetre lenne szüksége. Urunk, kérünk, bocsásd meg ezt nekünk, bocsásd meg, hogy önmagunk körül forgunk.

De köszönjük azt a reménységet, hogy Te képes vagy ebből megszabadítani minket, képes vagy újjáteremteni, és képes vagy megváltoztatni a mindennapok gyakorlatát, szívünk gondolatait, vágyait, tetteit és motívációit. Ezért kérjük el Tőled, Urunk, a Szentlélek gyümölcsét, a szeretetet is, de hittel és reménységgel együtt, hogy ne gondoljuk azt, hogy a szeretet a mi érdemünk lenne, vagy éppen azt, hogy mindeneket felülhalad, és ezért érdemlünk meg annyi mindent. Alázattal csak annyit kérünk, hogy könyörülj rajtunk, és Te eleveníts meg minket. Köszönjük Neked, hogy kérhetjük, és köszönjük, hogy meg is tapasztalhattuk, hogy Te munkálkodsz itt közöttünk és mibennünk.

Köszönjük azt a sok testvéri szeretetet, amelyet kaphattunk a gyülekezetben. Kérünk, hogy mi magunkat is újíts meg napról napra, add meg nekünk a Te drága kincsedet, hogy valóban tudjunk a Te parancsodnak engedelmeskedve Téged megjeleníteni, megdicsőíteni, megláttatni e világ előtt. Urunk, kérünk, segíts így tanulnunk Tőled, nem megfáradni, nem meglankadni ezen az úton, hanem minden küzdelmet vállalva követni Téged. Köszönjük, hogy ezekben is Te vagy az, aki előttünk jársz, és Te vagy az, aki az akadályokat előttünk legyőzöd.

Könyörgünk, hogy így tudjunk odaállni szenvedő testvéreink mellé, akár betegágyak mellé, akár olyanok mellé, akiket az élet megterhelt, és különféle terheket hordoznak, azok mellé, akiket éppen megpróbálsz, vagy éppen megszomorítasz.

Így könyörgünk gyászoló testvéreinkért, vigasztald őket a Te reménységeddel és szereteteddel, Te legyél számukra a feltámadás és az élet.

Könyörgünk az egyedül lévőkért is, add, hogy a testvéri közösség hadd lehessen öröm számukra a hétköznapi gondjai között, hadd támogassuk és erősítsük egymást hitünk által.

Könyörgünk azért, hogy gyülekezeti alkalmaink is a Te Igédre való figyelemmel, Benned való hittel, ígéreteidben való reménységgel, és a testvéri szeretet megélésével hadd teljenek.

Kérünk, hogy maradj velünk kegyelmeddel ígéreted szerint minden napon, amíg magad mellé nem veszel bennünket, vagy el nem jössz közénk ismételten, és meglátunk majd Téged színről színre. Köszönjük, hogy Te magad vagy az, aki megőrzöl minket addig is a Benned való hitben. Áldott legyen ezért a Te háromszor szent neved!

Ámen.

197. dicséret

1. Hálaadásunkban rólad emlékezünk,
Kegyelmes Istenünk, tégedet tisztelünk
Te nagy jóvoltodért, és felmagasztalunk,
Haszontalan szolgák, mert ezzel tartozunk.

2. Hajtsd le füleidet, értsd meg kérésünket,
Mi édes Istenünk, ne nézd bűneinket;
Tiszta szívből kérünk, mi könyörgésünket
Vedd hozzád, Úr Isten, esedezésünket.

3. Gerjeszd fel igédnek szerelmét lelkünkben,
Szentlélek Istennek szentségét szívünkben;
Adj igaz értelmet bőséggel elménkben,
Téged szolgálhassunk e földön életünkben.

4. Tanúságra erőt csak te tőled kérünk,
Hogy szent istenséged dicsértessék tőlünk:
Ha először a te országod keressük,
Semmiben nem leszen fogyatkozás nekünk.

5. Azért gyorsaságot elkezdett dolgunkban,
Végig megmaradást mi hivatalunkban,
Szorgalmatosságot s hűséget tisztünkben,
Egymás-szeretetet plántálj életünkben.

6. Engedd meg ezeket, Szent Atyánk, Krisztusért,
Mi Idvezítőnkért, kegyes táplálónkért,
Ki egy hatalomban Szentlélek Istennel
Élsz és uralkodol mindörökké, Ámen.